

der ved Lovforslagets Fremsættelse ansløges til omtrent 5 Mill. Kr., nu maa antages som Følge af de foreslaaede Ændringer at ville stige til omtrent 8 Mill. Kr., og jeg tør sige, at jeg i disse Dage ikke har aflagt noget Besøg i det paa-gældende Udvalg uden paa Statskassens Vegne at gaa mindst $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. fattigere derfra, end jeg kom.

Det ærede Medlem fra Lyngby (Abrahamsen), som indtager et Særstandpunkt, og som vil have Dyrtidstillæget — saaledes fremtræder i alt Fald hans Ændringsforslag — udstrakt til alle Lønninger, selv de højeste, kan jeg gerne give Medhold i, at det for Statskassen ikke vilde betyde noget uoverkommeligt, om Grænsen var sat noget yderligere op — den er i øvrigt blevet forhøjet fra 3,000 til 3,180 Kr. —, men det væsentligste har for mig været ved disse Forhandlinger at bidrage til at skabe saa vidt muligt Enighed om det, der indstilles til Vedtagelse, og jeg vilde anse det for lidet heldigt, om disse Lønningsspørgsmaal skulde blive Genstand for Strid mellem de politiske Partier, hvilket lige saa lidt vil være til Gavn for Tjenestemændene, som det vil være til nogen Behagelighed eller Glæde for Partierne. Derfor har jeg ment, at det, der har kunnet opnaas væsentlig Enighed om, bør ogsaa Finansministeren gaa med til. Men jeg fraraader at fremsætte Særforslag, som kun kan give Anledning til Diskussion og Splid uden i Virkeligheden at gavne de paa-gældende.

Det ærede Medlem fra Lyngby stillede dernæst det Spørgsmaal til mig, hvad der skal forstaaes ved „Lønning“. Jeg er af den Opfattelse, ogsaa i Henhold til det, som har været Forudsættningen saavel for Finansministeren, der fremsatte Lovforslaget, som ogsaa ved Udarbejdelsen deraf i Administrationen, at der ved Lønning i denne Forbindelse kun er at forstaa den egentlige Pengeløn, medens derimod de Ekstrabetalinger af en eller anden Art, som tilfalder en Tjenestemand, ikke indgaar i Lønningen i denne Lovs Forstand.

Endelig har Udvalgets Formand, det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen) stillet det Spørgsmaal til mig, hvorledes Begrebet „gift“ er at forstaa. Jeg skal dertil

kun sige, at jeg anser en Mand for at være ugift, lige indtil han bliver gift, og at han derfor, saa længe han er ugift, maa oppebære Dyrtidstillæg som saadan, medens Dyrtidstillæget for gifte indtræder fra den Dag eller den Termin, da han er indtraadt i Ægteskab.

Abrahamsen: Jeg takker den højt-ærede Finansminister for hans Udtalelser om, at efter at Lovforslaget nu finansielt betyder en Forøgelse af de oprindelig paatænkte Udgifter med omtrent 3 Mill. Kr., vilde han i og for sig ikke have større Betænkkeligheder ved, om man flyttede Grænsen fra 3,000 Kr. lige op til Toppen. Det kunde jo være, det kunde faa nogen Indflydelse; jeg ved det ikke, men jeg takker i alle Tilfælde Ministeren, fordi han ikke har stillet sig helt afvisende overfor Tanken om, at alle Tjenestemænd skulde falde ind under denne Lovs Virkning. Jeg vil ogsaa takke den højtærede Finansminister for den Fortolkning, han gav af Spørgsmaalet om, hvad der skal forstaaes ved „Lønning“. Jeg tror, det vil vække Tilfredshed blandt Tjenestemændene at vide, at det kun er den rene Lønning, her er Tale om.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslagene Nr. 1—3 til § 1 (se Tillæg B. Sp. 2168) af *Finansministeren*, tiltraadte af *Udvalget*, vedtoges uden Afstemning.

§ 1 (se Tillæg A. Sp. 4555), saaledes ændret, vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 4 til § 2 af *Finansministeren*, tiltraadt af *Udvalget*, vedtoges uden Afstemning.

§ 2, saaledes ændret, vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 8 til § 3 af et *Mindretal* (Abrahamsen) *forkastedes* med 74 Stemmer mod 4.